

רע"פ 841/20 - מוסא אלדין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 841/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוסא אלדין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בע"פ 1151-09-19 מיום 17.12.2019, שניתן על ידי כב' הנשיאה א' הלמן והשופטים ס' דבור וג' צפיר

בשם המבקש: עו"ד אלעד בלעיש; עו"ד גסאן סג'ראווי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (הנשיאה א' הלמן והשופטים ס' דבור וג' צפיר) בע"פ 1151-09-19 מיום 17.12.2019, שבו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בטבריה (השופט י' נבון) בת"פ 63103-10-17 מיום 11.7.2019.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ולנאשמת נוספת, חברה בניהולו (להלן: החברה), שבע עבירות שעניינן אי הגשת דוחות מע"מ במועד, בניגוד לקבוע בסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

על פי המפורט בכתב האישום, בשנים 2016-2017 לא הגישו המבקש והחברה דוחות מע"מ תקופתיים בהתאם לנדרש על פי דין, וכתוצאה מכך לא שילמו מס בשווי כולל של 115,786 ש"ח.
עמוד 1

3. ביום 11.11.2018 הודה המבקש בעובדות כתב האישום, אך ביקש שלא להרשיעו בעבירות שיוחסו לו, בעיקר מאחר שהרשעה תמנע ממנו לעסוק בעריכת דין.

4. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי אין מקום להימנע מהרשעת המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. נפסק כי האינטרס הציבורי שבהרשעת המבקש מצדיק את הרשעתו, וכי לא הוכח בנסיבות העניין שהרשעה תגרום לנזק קונקרטי לשיקומו.

בהקשר זה הובהר כי המבקש אומנם סיים לימודי תואר ראשון במשפטים, אך לא עסק במקצוע עריכת הדין מאז סיום לימודיו; כי טרם החל את התמחותו במקצוע עריכת הדין; וכי הרשעתו לא תמנע ממנו בהכרח לעסוק בעתיד בעריכת הדין, בהתחשב בכך שההחלטה בעניין זה מסורה לגורמים המוסמכים לכך בלשכת עורכי הדין.

בגזירת עונשו של המבקש עמד בית המשפט על הפגיעה שגרמו מעשיו לערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שבהן הורשע, ובשים לב למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיונע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

נוסף על כך, שקל בית המשפט לחומרה את העובדה שהמבקש ביצע מספר רב של עבירות לאורך תקופת זמן לא מבוטלת. מנגד, התחשב בית המשפט לקולה בכך שהמבקש שילם עד למועד גזר הדין כמחצית מקרן המס שהיה עליו לשלם מלכתחילה; בהיותו נעדר עבר פלילי ובנסיבותיו האישיות; בהודאתו במיוחס לו; וכן בתסקיר המבחן החיובי שהוגש בעניינו.

לנוכח כל זאת גזר בית המשפט על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור את העבירה שבה הורשע, ותשלום קנס בסך של 8,000 ש"ח. עוד הורה בית המשפט למבקש לחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ש"ח ולפיה הוא יימנעלמשך 3 שנים מביצוע העבירה שבה הורשע.

5. ערעור המבקש על גזר דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, תוך שנקבע כי לא הונח לפניו מסמך המלמד על פגיעה קונקרטית שתיגרם למבקש כתוצאה מהרשעתו.

עוד קבע בית המשפט כי לא תימנע מהמבקש בהכרח האפשרות לעסוק במקצוע עריכת הדין. צוין כי ללשכת עורכי הדין מסור שיקול דעת אם לקבל לשורותיה מאן דהוא שהורשע בעברו, וכי עליה לדון בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו ולהוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, ובה שב המבקש וטוען כי יש להימנע מהרשעתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

לשיטת המבקש, נסיבותיו האישיות, ובכלל זה היותו צעיר שסיים לימודי תואר ראשון במשפטים, מצדיקות את אי

הרשעתו.

עוד טוען המבקש כי בהתחשב בטיב העבירות שיוחסו לו, אין הוא נדרש להוכיח כי ההרשעה תגרום לנזק מסוים לשיקומו, אלא עליו להראות כי תוצאה זו עלולה לגרום ל"פגיעה כללית" בעתידו.

לבסוף, נטען כי הטענות המופיעות בבקשה מעלות סוגיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטי של המבקש, וכי הותרת הרשעתו על כנה בנסיבות המקרה דנן "מנוגדת לחוש הצדק", ועל כן יש להיעתר לבקשתו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני.

הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

בית משפט זה שב ופסק כי בהתאם לאמות המידה שהותוו בעניין ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337(1997) (להלן: עניין כתב), ניתן להימנע מהרשעתו של נאשם שנמצא אשם בדיון, אך ורק בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: האחד, הרשעת הנאשם צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; השני, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות המקרה, אי הרשעתו אינה פוגעת מהותית ביתר שיקולי הענישה (רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019)).

עוד נקבע בפסיקה כי כוחן של אמות המידה שהותוו בעניין כתב יפה אף באותם מקרים שבהם יוחסו לנאשם עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, כבנסיבות המקרה דנן (רע"פ 6271/13 בן סנן נ' מדינת ישראל (17.9.2013); להלן: עניין בן סנן).

משכך, אני סבור כי אין בבקשה המונחת לפניי סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, שכן הטענות המופיעות בה ממוקדות כולן ביישום אמות המידה שהותוו בעניין כתב על נסיבותיו הפרטניות של המקרה דנן.

נוסף על כך, איני סבור כי הותרת הרשעתו של המבקש על כנה בנסיבות העניין מלמדת על חוסר צדק כלשהו שנגרם לו, ואין בהשפעתה האפשרית על עתידו המקצועי כדי להצדיק את מתן רשות הערעור (ראו גם עניין בן סנן; רע"פ 1746/18 פלחיימר נ' מדינת ישראל (26.4.2018)).

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט' בשבט התש"ף (4.2.2020).

עמוד 3

שׁוֹפֵט
